

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν, αφμ', μηνὶ Φευρουαρίω κζ'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) ἐμὲν τοῦ νοταρίου Πανταλέωντος τοῦ Μηνιάτει, δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον (καὶ) βευαιωμένην πουλησίαν θέλει καὶ κάμνη πάλη ἡ ἀνωθ(εν) Καλλή, ἡ συμβία τοῦ Γιάκουμου Μάγκου, μετὸ θέλη-  
5 μαν τοῦ ἀνδρός της, ἡγου πρὸς τὸν ἀδελφόν της τὸν ἀνωθεν Στεφανὴ Μπαλλὰ (καὶ) εἰς τοὺς διαδόχους αὐτοῦ, ξεκαθαρίζωντας εἰς τὸ χωράφιν, ὅποῦ τοῦ εἶχεν προμετά-  
δον, τὸ ἔυρισκόμενον εἰς τὰ Λαγκάδια, περιβολιασμένον καὶ πλησίον τοῦ αὐθέντ(η)  
τοῦ Βικάριου μισερ Τζουάν Μπελώνια, δια πρέζιον καὶ καλλὴν πουλησίαν εἰς δου-  
κ(άτα) κορέντ(ε) (νούμερο) 7, ἥ(γουν) ἐπτὰ, πρὸς 273 (σολδία) τὸ καθὲν, μετὸ χαρά-  
10 τζην του ἀσπρον ἀργυρὸν ἐνα καὶ μετὸ βάρος του τὴν ἐντρητίαν τοῦ σερ Φραντζέ-  
σκου Ντελαγραμματικής. Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ 7 κράζεται ἡ λεγομ(ένη) πουλήτρα  
καὶ ὁ ἀνδρας της κωτέντοι, εὐχαριστιμένοι καὶ ἀπὸ πληρωμένοι ἀπὸ τὸν εἰρημένον  
Στεφανὴ. Τώρα ὁ διὰ πᾶσαν καλλὴν καθαρώτητα καὶ συγουρητὰ δίδουσιν τοῦ  
εἰρημένου Στεφανὴ κατὰ τῆς ὡρας παντίαν ἔξουσίαν εἰς τὸ παρὸν χωράφιν, νὰ  
15 εῖναι κύριος, νικοκύρις, νὰ τὸ ἔχει τῆς ἔξουσίας του αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του  
πουλήσουν, χαρίσουν καὶ τὰ ἔξης, πέρνωντας ὁ ἀφεντότοπος τὴν ἐντρητίαν του  
πάντ(α), ἡγου ἀπὸ τὸ χειμωνικῷ, καὶ πληρόνωντας καὶ τὸ παρὸν χαράζη. Καὶ  
περλαβεντοῦρα διὰ κανέναν καιρὸν νὰ ἥθελ(εν) σικωθεῖ τινὰς νὰ τοὺς διασίσει, ὅμπλη-  
γάρεται αὐτοὶ μετὸν ἀνδραν της καὶ τὰ καλλά τος, ὅπου καὶ ἀν εθέλασιν εὔρεθεῖ,  
20 στεκώμενα σαλευώμενα, κινητά τε καὶ ἀκίνητα, νὰ ρεσποντέρου, νὰ μαντινιέρου,  
νὰ σατζηφάρου, νὰ πηλογοῦνται εἰς πᾶσα ἐναντίον (καὶ) ζημίαν, ὅποῦ ἥθελ(εν) ἀκα-  
δέρει τῶν ἀγοραστάδων. Ἡ δὲ ἡ παροῦσσα τος γραφῆ καὶ πουλησία θέλουσιν  
τὰ παρόντ(α) μέροι νὰ εῖναι ἴσχυρὰ (καὶ) βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 25, τὰ ἥμυσι  
τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἥμυσι τῆς μερίδος, ὅποῦ στέργει, καὶ τὰ ἔξης. Παρακα-  
λοῦσιν καὶ ἀξιοπίστοις μαρτύροις, μαστρο Δημήτρ(ιος) Ἀρτινώπουλ(ος) καὶ κυρ  
25 Πέρω Τζεντοῦρι. —

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν, αφμα', μηνὶ Μαρ-  
τίω ιβ'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ Γεωργ(ίου) Νταμήλου,  
τοῦ λεγομένου Μιτζάκι, παρόντ(α) ἔκει τὰ δίο μέροι τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμ(ένα). τὸ  
5 ἔν μέρος ὁ προβηθεὶς Γεώργ(ιος), τὸ δὲ ἄλλον μέρος ὁ γαμπρός τ(ου) ὁ Βασίλ(εις) τοῦ  
Μπαλλὰ, λέγωντα οὗτος ὁ Γεώργιος τὸ πῶς ἔχουσιν ἀντάμαχ μετὴν ἀδελφήν του τὴν  
Τομαζήνα τὴν συμβίαν τοῦ ἀνωθ(εν) Βασίλ(ει), ποταμοῖδες ἢπὸ γονικόν τωνε, εἰς τόπον

λεγόμενον εἰς τοῦ Περούτζη τὸν ποταμὸν, πλήσιαις εἰς τὴν Κοκολεντοῦ καὶ τοῦ Ἀντώνιοῦ Ἀρβανίτη, περιβολιασμέναις, τρητεμέναις, καὶ λεύθεραις κατὰ πῶς ἐυρίσκουνται. Λοιπὸν δὲ ὁ βηθεὶς Γεώργιος θέλει κατὰ τῆς ώρας καὶ δίδει καὶ παραδίδει καὶ πουλᾷ τοῦ εἰρημένου Βασίλειος τοῦ γαμπροῦ του καὶ τῆς ἀδελφῆς του τὸ μερδικόν του καὶ 10 ὅλλα του τὰ δικαιώματα δια δουκάτων κορέντεν (νούμερο) 8, ηγουν δκτῶ, πρὸς 273 f. (εἰς) σολδάτα τὸ καθέν, μετὸ χαράτζην τοὺς ἀσπρας ἀργυρὰ 5. Τὰ δποία δουκάτων, τὰ δκτῶ κράτεται ὁ βηθεὶς Γεώργιος κωτέντος, πληρωμένος καὶ ἀπὸ πληρωμένος. Τώρα δια πᾶσα καλλὴν καθαρώτητα καὶ συγουρητὰ δίδει ὁ βηθεὶς Γεώργιος κατὰ τῆς ώρας τοῦ εἰρημένου Βασίλειος καὶ τῶν διαδόχων του παντίκαν ἔξουσίαν εἰς τῆς παρόντες 15 ποταμοῖδες, νὰ εἴναι κύριοι, νικοκυραῖοι, να τῆς ἔχουσιν τῆς ἔξουσίας των, πουλήσου, χαρίσουν καὶ τὰ ἔξης, δίδωντας καὶ πληρόνωντας πάντα τὸ ἄνωθεν χαράτζη καὶ κείνον, δποῦ εἴναι κρατιμένος. Ἡ δὲ καὶ πολάκις δια κανέναν καιρὸν νὰ ἥθελεν 20 σικωθεῖ τινάς νὰ κοντραδήρει καὶ νὰ πυράξῃ τοὺς εἰρημένους ἀγωραστάδαις, δμπληγάρεται ὁ βηθεὶς πουλητής καὶ τὰ καλά του, δποῦ (καὶ) ἀν εθέλασιν ἐυρεθεῖ, στεκώμενα 25 σαλευώμενα, κινητά τε (καὶ) ἀκίνητα, νὰ πηλογοῦνται, νὰ μαντινέρου, νὰ σατζηφάρουν τοὺς εἰρημένους ἀγωραστάδαις εἰς πᾶσσα ἐναντίον (καὶ) ζημίαν, δποῦ τοις ἥθελην (εν) ἀκαδέρει. Ἡ δὲ ἥ παροῦσσα τοις γραφῆς θέλουσι τὰ παρόντα μέροι, νὰ εἴναι ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) 25, τὰ ἡμετοις τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμετοις τῆς μερίδος, δποῦ στέργει, καὶ τὰ ἔξης. Παρακαλλοῦσιν (καὶ) ἀξιοπίστοις μαρτύροις, παπά (α) κύρῳ Φραντζέσκον Μπαγούζη, κύρῳ Μαθίος τοῦ παπά (α) Θεοδωρί, ἀπὸ τὸν Κέφαλον, καὶ τὸν Γεώργιον τοῦ Στελιανοῦ Τουντούναβη.

63

13 Μαρτίου 1541

Εὔγαλμόνη.

+ Ἐνονόματι Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀμήν, αφμα', μηνὶ Μαρτίων γε. Εἰς τὸν Μπαρμπακά, εἰς τὸ σπίτι τῆς κερα Φλουρέντζας τοῦ Σκόρτζου, δυνατὴν καὶ ἀκατάλητον καὶ βευαιωμένην πουλησίαν θέλει καὶ κάμνη κατὰ τῆς ώρας ἡ Ἀνέζα τοῦ Τρουμπέτα, ἡ συμβία τοῦ Νικολάου τοῦ Κουλίπαπα, μετὸ θέλημαν 5 τοῦ υἱοῦ της τοῦ Πέρου καὶ τοῦ Ἰωάννη, ἡγου πρὸς τὴν ἀνυψίαν της τὴν Μαρίαν τοῦ Κραύγα καὶ τοῦ ἀνδρός της τοῦ Κυριακοῦ Μυριόκαλου τοῦ Λαζέου, τοῦ καραβοκυροῦ, (καὶ) εἰς τοὺς διαδόχους αὐτῶν, ξεκαθαρίζωντας εἰς ἐναν κωμάτην περιβόλην ποτιστικὸν, δποῦ ἔχει ἀγωραστὸν ἀπὸ τῆς εἰρημένης Μαρίας τὴν (μητέρα), εἰς τόπον λεγόμενον Ποταμία, πλησίον τῆς λεγομένης Μαρίας καὶ τῆς Σταβρακοπούλας, ὁ δια 10

63 <sup>1</sup> Ἡ λέξις αὕτη ἐγράφη μεταγενεστέρως.